

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Reverendi Dom. D.|| Leonardi || Rvbeni SS. Theolo-||giae
Licentiati Abbatis || Ordinis D. Benedicti Mo-||nasterij
Sanctorum Apostolorum Petri & || Pauli Abdinckouensis,
in ciuitate || ...**

Ruben, Leonhard

Padibornae, 600 [i.e. 1600]

VD16 R 3400

Cap. VII. Falsos prophetas esse homines sine affectione rerum piarum,
animales animarum deuoratores, aquarum limpidarum pertubatores,
arbores autumnales, arrogantes, auaros, Baal Prophetas, sine ...

[urn:nbn:de:bvb:12-bsb10194563-1](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bvb:12-bsb10194563-1)

58 DE FALSIS PROPHETIS,

gitari demonibus. Interim alius pius Franciscanus dictum dæmonem virtute diuina expulit.

DE VITIIS ET IMPIIS Actionibus falsorum Prophetarum, quibus intus & foris sciant, ordine alphabetico agitur.

CAPVT VII.

FALSOS PROPHETAS esse homines sine affectione rerū piarum, animales, animarū deuoratores, aquarum limpidarū perturbatores, arbores autumnales, arrogantes, auaros, Baal prophetas, sine benignitate, bestias, blasphemos.

QVIA in sacris literis fusissimè eorum ingenia & studia describuntur, placuit ea serie aliqua Alphabeti per capita aliquot

liquot profequi. Atq; hic primo omnium occurrit, quod homines sint sine affectione, vt inquit D. Paulus, Rom. 1. 31. *Inspientes, inquit, incompositos, sine affectione, absque fœdere, sine misericordia.* Nullus enim in illis pietatis & deuotionis, aut sensus aut affectus: pari modo, & quidem grauius, eos idem D. Paulus depingit 2. Timoth. 1. *Hoc scito, quod in nouissimis diebus instabunt tempora periculosa, & erunt homines seipsos amantes, cupidi, elati, superbi, blasphemæ, parentibus non obediens, ingrati, scelesti, sine affectione, &c.* Id enim certo certius animaduertere potuerunt ij, quibus Deus donum discretionis spirituum elargitus est, quique variorum & religiosorum & clericorum mores vitamq; notarunt, nullos pene à religione defecisse, nisi prius notati fuerint vitiis pleni, fuisse sine affectione & sensu diuinarum rerum, hoc est, nisi eos, qui primi in mœsis, in poculis, in relaxationibus animi exterioribus: postremi verò in templis & oratoriis, atq; ibi quidem sine vlla animi ad diuina affectione Neque mirum, ibi enim oscitanter & negligenter rem diuinam agentibus, nulla à Deo datur benedictio, sed maledicto redduntur obnoxii, secundum illud Ieré. 48. 10.

Maledi-

*Notent
negligen-
tes religi-
osi.*

Maledictus qui facit opus Dei fraudulenter. Quid enim est, inquit Dominus Ier. II. 15. quod dilectus meus in domo mea (id est, in tēplo) fecit scelera multa? Maledictione ergo diuina induti sunt vt vestimento, & licet omnia à superioribus emendationis remedia adhibeantur, nulla tamen sequuntur correctioris vitæ argumenta, vt verè dicere possint eorum superiores cum Isai. 26. 10. Misereamur impio, & non discet iustitiam: in terra sanctorum iniqua gessit, non videbit gloriam Domini. Secundum est, quod

2. *Sunt animales*

sint animales: atq; hoc epitheto eos exornat D. Iudas in sua epist. ver. 19. cū inquit. Hi sunt, qui segregant semetipsos, animales, spiritum non habentes. Quod si ita est, certè nihil cōmune habent cum ijs, in quib⁹ spiritus Domini & ratio dominatur. Id quod D. Paulus, qui loquitur nō in humanis Sapientiæ verbis, sed in doctrina spiritus, spiritualia spiritualibus comparans, asserit I. Cor. 2. 14. dicens. Animalis homo nō percipit ea, quæ sunt spiritus Dei: Stultitia enim est illi, & non potest intelligere, quia spiritualiter examinatur. hoc est, fide indigent quæ dicuntur, & rationibus humanis compræhendi nequeunt, ipforum namq; magnitudo, vt inquit D. Chrysoft. homil. in priorem

priorē ad Corin. mentis nostrę imbecillitatem maiorem in modum exuperat. Insuper addo, eo ipso ostendi doctrinam eorū non rem cęlestē aut desursum descendentem, sed (vt D. Iacobus cap. 3. 15. loquitur) terrenam, animalem, diabolicam esse.

Tertiō sunt animarum deuoratores, cū enim sint homines sine affectione, animales, diabolici, turbati sunt, vt inquit Dauid psal. 107. 27. & moti sunt sicut ebrius, & omnis sapientia eorum deuorata est. Operantur, inquit idem psal. 13. 4. iniquitatem, & deuorant plebem Dei sicut escam, aut, vt vult psalm. 52. 5. sicut cibum panis: & quidem, vt loquitur Isaias capit. 9. 12. toto ore: facti enim vt leones didicerunt, inquit Ezech 19. 6. pradam capere, & homines deuorare, viduas facere, & ciuitates eorum in desertum adducere, ad modum diaboli, qui circuit, teste D. Petro 1. cap. 5. 8. tanquam leo rugiens, quærens quem deuoret. Huic nullus falsorum prophetarum resistit in fide: populus demum ipse cum Corinthiis sustinet 2. Cor. 11. 20. si quis illum in seruitutem redigit, si quis deuorat, si quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciem eos cędit sine vllō discrimine, an ab Anthropophagis, an à Saturno, quem pueros deuorare

3. Sunt
anima-
rum deuorato-
res.

uorare fingunt Poëtæ, an cruentis bestiis id attentetur. Sed parum esset, si corpora tantum vulnerarent vel occiderent; grauiusimum verò est, quod animas deuorent, vt falsos prophetas Ezechielis tempore conatos fuisse ipsemet testatur, atque eum in finem in medio populi constitutos, coniurationem plusquam Catilinariam fecisse. Hinc inquit capit. 22. 25.

*Leonibus
similes
falsi pro-
pheta.*

Coniuratio prophetarum in medio eius: sicut leo rugiens rapiensq; prædam, animas deuorauerunt, opes & pretium acceperunt, viduas eius multiplicauerunt in medio illius.

Hæc dilatet qui velit; nam posse, exulcerata tempora nostra nulli negant: Verum certissima hos poëna ab Isaia tradita capit. 5. 24. tandem consequetur, cum inquit, *Propter hoc sicut deuorat stipulam lingua ignis, & calor flammæ exurit: sic radix eorum quasi fanilla erit, & germen eorum vt puluis ascendet.*

Sic gentes cum Gog & Magog à Satana ex abyssi profundo dimisso seductæ, in prælium congregatæ sunt Apocal. 20. 7. Vbi verò arte bellica omnia intentarunt in castra sanctorum & ciuitatem Dei, *Descendit ignis de celo & deuorauit eos, & Diabolus qui se-*

qui seducebat eos, missus est in stagnum ignis
& sulphuris, ubi & bestia & pseudopropheta
cruciabuntur die ac nocte in sacula saculo-
rum.

Quartò sunt aquarum purissimarum & 4. Sunt
limpidissimarum perturbatores. Patri- aquarum
archa Iacob adeo limpidam aquam suis limpidis-
ouibus præbebat, vt & virgæ populeæ cor- simarum
ticibus vel præfectis, vel relictis, ab oui- perturba-
bus discerni Gen. 30. 37. possent. tores.

Falsi prophetæ ne quid videri & discer-
ni horum fratribus queat, omnia turbant,
& turbatam inde exhaustam aquam oui-
bus præbent. Qua de re cum illis expo-
stulat Dominus Ezech. capit. 34. 18. cum
inquit, Nonne satis vobis erat pascua bona
depasci? insuper & reliquias pascuarum ve-
strarum conculcastis pedibus vestris: & cum
purissimam aquam biberetis, reliquam pedi-
bus vestris turbabatis. Et oves meæ his quæ
conculcata pedibus vestris fuerant, pasceban-
tur; & quæ pedes vestri turbauerant, hæc bibe-
bant.

Camelus vt nec equos generosos in *Camel*
prælio perferre potest: sic volens sitim *similes*
explere, aquam limpidam non patitur, *falsi pro-*
sed cum limpida est, teste Plinio libro octa *pheta.*
uo naturalis historię capit. 18. proculcata
prius

teste Plinio lib. 8. naturalis historiae cap. 18
 proculcata prius aqua & perturbata; sitim,
 quam quatruido sustinere potest, explet.
 Cuius commotionis causa à quibusdam
 redditur, ne turpitudinem sibi à natura
 inditam intueri cum dolore cogatur: sic
 ne pseudoprophetarum dedecora mani-
 festa fiant plebi, multa volumina sacra-
 rum literarum perturbarunt, & vt fures
 diripuerunt. Quam enim viam strauisset
 Luther⁹ suæ libidini Lutherus, nisi id, quod de An-
 corrup- tichristi insatiabili scripsit cupidine Da-
 tor sacro- niel cap. 11. 37. *Deum patrum suorum non*
 rum Bi- reputabit, & erit in concupiscentiis fœmina-
 bliorum. rum, ille vertisset in contrarium: *Er wirt*
die Frauen nit lieben ./. non adamabit fa-
 minas, perinde ac si sopita iacerent signa
 verorum Dei ministrorum à D. Paulo 2.
 Castita- Cor. 6. 4. tradita, inter quæ non infimum
 ris laus. locum tenet castitas; & noui Euangelij
 Baptismi argumentum indubitatum non esset a-
 fons quo- mor mulierum, qui tamen apostatate fa-
 modo per- cit sapientes Eccles. 19. 2. Tædet similia
 turbatus infinita, quibus turpiter Bibliorum ipsius
 secundū translatio & scatet & fœtet, in medium ad-
 materiã ferre & recensere. Perturbatum etiam esse
 a Calui- sacri baptismatis fontem, cui non constat?
 no. Si enim materiam baptismi spectes, habes
 Iohan-

Iohannem Caluinum, qui in institutionibus suis capit. 18. de baptismo, procaciter defendit, aquam ad baptismum non esse necessariam. Locum verò illum Iohannis 3. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu sancto, dicit intelligi de solo spiritu sancto: immemor illius, Tres esse 1. Iohan. 5. qui testimonium dant in terra, Spiritum, sanguinem, & aquam. Immemor etiam eius, quod D. Paulus tradit Ephes. 5. Christum mundasse Ecclesiam lauacro aquæ in verbo vitæ, & proiecisse, Michæ 7. in profundum maris omnia peccata nostra. Immemor D. Petrum Actor. 2. dixisse, nunquid aquam quis prohibere potest vt baptizentur hi qui acceperunt spiritum sanctum? Immemor & Eunuchum à Philippo Diacono Act. 8. non sine aqua baptizatum esse, sed fortè Caluini corpus nondum est ablutum aqua munda, vt de Hebræis D. Paulus scribit cap. 10. Nondum super eum effusa aqua munda, quam Dominus promisit Ezechielis 36. nondum accessit ad fontem, qui Zachariæ 13. tempore Christi erit patens domus Dauid in emundatione peccatoris, nondum vidit, legit, aut reuoluit Augustinum epistola 28. aut Irenæum lib. 1. c. 18. contra hanc hæresin disputan-

G

tem,

Quomodo Baptismi fons turbatus circa fontem.

tem, nondum discussit integrum Tertulliani librum de Baptismate, ubi multis argumentis eos refutat hereticos, qui aque necessitatem in baptismo pernegant, vocatque hanc hæresin Cainam. Circa formam verò huius fontis purissimi, quid non attentarunt & veteris & nostri temporis heretici? Damnat canon Apostolorum 49. hos, qui tum baptizabant in nomine trium principij expertium, in nomine etiã trium filiorum, & trium paracletorum, sicut canon 58 damnat baptizantes in morte Christi. Irenæus lib. de hæresibus cap. 18. refert alias varias formas hereticorum baptizantium.

Miraculum in baptismo Barbari Arriani.

Concilium itidem primum Nicænum can. 19. Paulionistas à Paulo Samasateno, & Cataphrygas non servasse debitam formam asserit. Arriani in nomine Patris maioris & filij minoris, unde rebaptizabantur ab Arrianismo redeuntes ad Ecclesiam, teste D. Augustino lib. de hæresibus cap. 49. Hanc hæresin Deus manifesto comprobavit miraculo, quod tradit Zonaras lib. 3. annalium. Anno siquidem 20. Anastasij Deuterius Episcopus Arrianorum, quendam nomine Barbarum baptizans, ausus est contra institutum Domini sic dicere: Baptizetur Barbarus

Barbarus in nomine patris per filium in Spiritu sancto : ad quæ verba statim efficcatum est Baptismi Lauacrum, & Barbarus territus fugit, miraculumq; omnibus exposuit.

Ex recentioribus verò hæreticis turbauit hunc fontem Martinus Lutherus, qui in libro de captiuitate Babylonica cap. de Baptismo, ait, in quouis nomine posse baptismum conferri, modò ille qui suscipit, suscipiat in nomine Domini. Turbauit eundem Zuinglius lib. de vera & falsa religione, cap. de Baptismo: asserens nullam formam esse necessariam. Ita vt non mirer apud eos tam exiguo esse in pretio baptisteria, vt constat anno 1579 quodam in oppido Kerpenfi paucis à Colonia miliaribus quendam oletum in baptisterium excreuisse, qui mox cecitate percussus, cum in templo oberraret nesciens exitum, captus & ad fores Ecclesiæ suspensus, pœnas sacrilegii dedit.

Baptisterium oletum inficiens quomodo punitur.

Peior hic Constantino Copronymo, is enim infans sacrum fontem polluit: hic iustæ ætatis senio. Vterq; tamen certam speciem dedit, Constantinus futuræ, hic præsentis improbitatis.

Constantinus Magnus quomodo baptisterium suum ornauerit. Alius certè Constantinus Magnus, qui fontem illum sacrum, in quo à B. Syluestro baptizatus fuit, aliis ornamentis decorauit: fecit enim illum ex lapide porphyretico, & ex omni parte coopertum intrinsecus & foris, & desuper, & quantum aqua continet, & argento purissimo, libras tria millia & octo. In medio fontis columna porphyretica, quæ portat phialam ex auro purissimo, pensanté libras quinquaginta, vbi ardent balsami libræ ducentæ, annexum ex stipa amianti. In labro fontis agnum ex auro purissimo fundentem aquam, pensantem libras triginta. Ad dextram agni Saluatorem ex argento purissimo in pedibus quinque, pensantem libras centum septuaginta. In læua agni, beatum Iohannem Baptistam, ex argento in pedibus quinque tenentem titulum scriptum, qui hoc habet: Ecce agnus Dei; ecce qui tollit peccata mundi: pensantem libras centum: ceruos ex argento septem, fundentes aquam, pensantes singulos libras octingentas. Thymiamaterium ex auro purissimo, pensans libras centum cum gemmis prasinis & hyacinthinis. Vndique numero gemmæ quadraginta duæ. Vide Baronium tom. 3. fol. 212.

Quintò

Quintò sunt arbores malæ, quæ fructum facere nequeunt bonum Matth. 7. 18. sunt enim, vt inquit D. Iudas 12. 12. arbores, sed in quadruplici genere. Primò arbores autumnales, quæ propter frigus imminens radices altas agere non possunt. Hos enim prophetas tale frigus corripit, vt si absq; socia dormiant, iam iam se lethali aliqua frigida feбри correptos iri arbitrentur: deficiente enim fide Matth. 24. 12. refrigescet charitas multorum. Secundò sunt arbores, vt inquit D. Iudas, infructuosæ, ac proinde securis iam ad radicem illarū posita, vt omnis arbor quæ non facit fructū bonum, vt inquit D. Ioannes Baptista Matth. 3. 10. excindatur, & in ignem mittatur. Tertiò ait bis mortuas, Ecclesiæ scilicet Christi & religioni. Quartò eradicatas, quæ enim ex eis radix, dic si vel vnus est, qui se verum iam Lutheri discipulum fateatur? Nota historia sterilis ficulnæ Luc. 13. 8. Nota Nabuchodonosoris, qui similis arbori fecundissimæ & amplissimæ à regnicolis habitus: at audire debuit à Daniele auditum vigilem & sanctum dicentem voce magna, Dan. 4. 11. *Succidite ditur. arborem, & prescindite ramos eius: & dispergite fructus eius; Fugiant bestia qua subter*

5. sunt arbores autumnales bis mortua.

Nabuchodonosor vt arbor succi

eam sunt, & volucres de ramis eius.

6. *Arrogantia eorū.* Sextum vitium falso-
 rum prophetarum est arrogantia, de qua Ierem. 49. 16. *Arrogantia tua decepit te, & superbia cordis tui.* In qua imitantur Moabitas, qui inter ceteros erant insolentiores, de quibus Isa. 16. 6 *Audiuimus superbiam Moab, superbus est valde: superbia eius & arrogantia eius, & indignatio eius plusquam fortitudo eius, que omnia de ysdem persequitur.* Ierem. 48. Quod si ex pseudoprophetarum scriptis tollas arroganter & cum impotentia animi dicta omnia, reliqua nullius erunt authoritatis ad conuellendos & conuincendos aduersarios.

Amā ar- rogantia. Hi nihil aliud agunt, quàm impius Aman, qui hac ratione fortissimum illum Mardocheum atque adeo reginam Esther sanctissimam, populumq; Iudeorum pietissimum regno vitæque priuare omni conatu & studio nisus est (sed in certissimam suam sui que generis perniciem) de quo Esther 16. 12. ita: *Qui in tantum arrogantia tumorem sublatu est, vt regno nos priuare & spiritu niteretur: Sed vt est Prouer. 8. 13. Timor Domini odit malum; arrogantiam & superbiam, & viam prauam, & os bilingue detestor.* Atque adeo vt dicatur cap. 16. §.

16. 3. *Abominatio Domini est omnis arrogans.* Et meritò quidem, si ea sit in falsis prophetis. Cæterorum enim arrogantia tantum non affert mali aliis, quàm ea quæ in illis est. In his enim ita se in altum tollit & erigit, vt regno & terreno & cælesti complurimos priuet: hinc est quod Dominus mortis sententiam in eos Deut. 18. 20. decernat cùm inquit. *Propheta autem qui arrogantia deprauatus voluerit loqui in nomine meo, quæ ego non præcepi illi vt diceret, aut ex nomine alienorum Deorum, intereficietur.* Causam autem paulò post huius facti subiungens, inquit: *Quia per tumorem animi sui propheta consinxit: & idcirco non timebis eum.* Vide plura de horum arrogantia infra cap. 9. vbi de animi illorum elatione contra Sanctos Patres, Reges, & Principes latius.

Septimum est avaritia. Sunt enim falsi prophetæ quasi principes, qui in plebe ^{7.} *est aua-* dominantur, vt inquit Ezechiel 22. 27. *ritia eorū*
Quasi lupi rapientes prædam: ad effundendum *Lupis si-*
sanguinem, & ad perdendas animas, & auarè *miles.*
sectanda lucra. Hinc Propheta Michæas
 cap. 3. v. 11. *Principes eius muneribus iudica-*
bant, & sacerdotes eius in mercede docebant,

& propheta eius in pecunia diuinabant, & super Dominum requiescebant, dicentes; Nunquid non Dominus in medio nostrum? Accedit & id quod Ieremias capit. 6. 13. lamentando conqueritur. *A minimo quippe usq³ ad sacerdotem cuncti faciunt dolum.* His adde D. Petrum de his diuinantem 2. Pet. 2. 1. *Fuerunt pseudopropheta in populo, sicut in vobis erunt magistri mendaces, qui introducent sectas perditionis, &c. qui in auaritia fictis verbis de vobis negotiabuntur, quibus iudicium iam olim non cessat & perditio eorum non dormitat.* Huius rei exemplum & pœnam præscribens D. Iudas in sua epist. v. 11. inquit. *Va illis qui in via Cain abierunt, & errore Balaam mercede effusi sunt, & in contradictione Chore perierunt.* Legenti librum Numerorum cap. 16. & 22. facile occurret. quid velit Apostolus. Cæterum de auaritia nouorum Euangelicorum, vtpote Lutheri, & sui similibus fusius egimus lib. 1. de Idololatria cap. 5. & 6.

3.

In Baal Octauum est, quod in Baal prophetant, & homines sint sine benignitate. Hinc Ierem. 2. 8. *Sacerdotes non dixerunt, sunt sine ubi est Dominus? & pastores prauaricati sunt in me, & prophetae prophetauerunt in Baal.* Quam sceleratum verò fuerit idolū istud,

quæ

quæ templa eius, quæ suppellex in eisdem, qui eius subuersores, fusé lib. 1. de Idololatria cap. 11. & 14. lib. 3. cap. 15. diximus. Sine benignitate verò eosdem esse docuit in superioribus D. Paulus 2. Tim. 3. 3.

Nonum est quod sint malæ bestia, vti Cretenses fuisse D. Paulus ad Titum scribens ait, Tit. 1. 12. ex sententia proprii illorum prophetæ, qui fuit Epimenides, *Cretenses semper mendaces, mala bestia, ventres pigri, testimonium hoc verum est.* Cretenses sepulchrum habebât Iouis ita inscriptum. Hic iacet Iupiter. Epimenides verò volebat eum semper esse, quæ D. Paulus intelligit de anima, vt vult D. Chrysostomus hom. 3. in eandem epistolam. Hæc est fera illa pessima, quæ deuorauit Ioseph: cuius opinione ductus Iacob Patriarcha Genes. 37. 33. conscisis vestibibus necem filij deplorat, vt Ecclesia necem filiorum suorum per falsos prophetas commissam. Hæ sunt bestia, quæ prohibentur ne accedant terribilem igne, turbine, caligine & procellis plenum montem Sinai, Exod. 19. 13. Heb. 12. 20. in quem Moyfes accepturus legem ascenderat. *Bestia enim quæ tetigerit montē lapidabitur.* De harum bestiarū pcena vide c. 17. & 20. Apoc. D. Ioã apost.

9.
Sunt be-
stia.

Iouis se-
pulchrū
ubi?

10. *Sunt blasphemii.* Decimum est, quod sint homines plañe blasphemii. De his D. Paulus 2. Tim. 2. 1. 2. 3. D. Iudas v. 8. 9. 10. *Similiter, inquit, & hi carnem quidem maculant, dominatione spernunt, maiestatem autem blasphemant. Cum Michael Archangelus cum diabolo disputans altercaretur de Moysi corpore; non est ausus iudicium inferre blasphemiam, sed dixit Imperet tibi Dominus. Hi autem quaecunque quidem ignorant, blasphemant; quaecunque autem naturaliter tanquam muta animalia norunt, in his corrumpuntur. Hi sunt pseudo-prophetæ in populo 2. Petri 2. per quos via veritatis blasphematur: hi sunt qui Isaiæ 5. 24. abiecerunt legem Dei exercituum, & eloquium sancti Israel blasphemauerunt. Anne abiecit legem Dei exercituum Lutherus, cum dixit decem præcepta nihil spectare ad Christianos? Anne eloquium eiusdem blasphemavit, cum scripsit mandata eius esse servatu impossibilia? Alio certè est agitatus spiritu, quàm eo qui per verum prophetam David loquitur psalm. 118. 142. Iustitia tua iustitia in æternum, & lex tua veritas. Et v. 172. Pronunciabit lingua mea eloquium tuum, quia omnia mandata tua æquitas. Clarius psalm. 110 v. 8. *Fidelis omnia mandata eius; confirmata in seculum**

*Mandata Dei
possibilia
servatu.*

faculum saculi, facta in veritate & aequitate.

Atque ita diuina authoritate mandata DEI iustitia, æquitate, virtute & fidelitate firmata, homo impius audet blasphemare? Sed id fortè triplici de causa fit à Luthero, vel enim ignorat se hac ratione pedissequum esse meretricis magne, & de vino prostitutionis eius inebriatum esse, quæ Apocal. 17. 2. 3. fedet super bestiam coccineam plenam nominibus blasphemiarum, quod Euangelistam maximè dedecet: vel ignorat Leuit. 24. 16. dictum de blasphemo filio Salumith, Moyfi: *Educ blasphemum extra castra, ponant omnes qui audierunt manus suas super caput eius, & lapidet eum populus vniversus:* vel nunquam legit Isaiam dicentem Luthero & similibus Apostatis capit. I. 4. *Va genti peccatrici, populo graui iniquitate, semini nequæ, filijs sceleratis. Dereliquerunt Dominum, blasphemauerunt sanctum Israel, ab alienati sunt retrorsum.*

Super quo percutiam vos ultra ad-
uentes prauaricationem?

* *
*

CAPUT

*Luthero
cur blas-
phemus.*